

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
Wednesday, 02 August 2017 21:23 - Last Updated Wednesday, 02 August 2017 21:24

நாவிற் கு உதவும் நயந்து.' -- (பாடல் . 1)

மாசு அற்ற நடுஞ்சு:- சிவனை ஈசன் என்பர் . அறுபத்து மஃன று நாயன் மார்களில் ஓர்வர சாக்கிய நாயனார் . ஓர்சமயம் இறவைனுக்குப் பிசசை செய்ய மலர் கிடகை கவில்லை . அதனால் சாக்கியர் சிறுகற களமை மலராக எண்ணிச் சிவனை அருச்சித்தார் . உள்ளன்புடன் கபியி அவருடைய கல் அருச்சினையை ஈசன் ஏற்று அருள் புரிந்தார் .

கரும்பை வில்லாகக் கொண்ட மன்மதனுக்கு மலர்கள் தான் அம்பாகும் . காமத்தின் கடவாள் மன்மதன் . ஓர் சமயம் இந்த மன்மதன் , தன் கரும்பு வில்லில் மலர் அம்புகளைப் பிட்பி இறவைன் மலே எய்தான் . அவன் செய்கை அன்பில்லாதது . எனவடே, வறொப்புற்ற சிவன் மன்மதனைத் தம் பார்வையினால் எரித்துச் சாம்பலாக்கினான் .

எனவடே, நல்லார் அன்புடசைச் செயல்கள் சாக்கியரின கல் அருச்சினையைப் போல, இனிமையையும் , தீ யார் தீ ஞ்செயல்கள் மன்மதனின் மலர் அம்பைப் போலக் கொடும்பையையும் அளிப்பதாகும் .

'மாசு அற்ற நடுஞ்சு உடையார் வன்சொல் இனிது ஏனையவர் பசுறற இன்சொல் பிறிது என்க! - ஈசற்கு நல்லோன் எறிசிலையோ நல் நுதால் ஓண்கரும்பு வில்லோன் மலரோ விருப்பு ' - (பாடல் 02)

ஆவின் பால் கன்றினால் கொள்ப கறந்து:- பசுவானது தன் அரிய பாலதை தானாகவடே மனிதருக்குக் கொடும்பதில்லை . பசுவின் பாலை விரும்பும் மக்கள் , அந்தப் பசுவின் கன்றைப் பயன்படுத்தி- முதலில் கன்றை ஊட்டச் செய்து , அதனால் பசுவின் மடியில் பால் சூரக்கவதைது அதைக் கறந்து கொள்ளுகின்றனர் . கன்று இல்லாவிடின் பசுவின் பாலைப் பெற முடியாது . அதுபோல , ஓர்வருக்கு நன்மை தரக்கபிய ஓர் பொருள் , அவர்களாக்குத் தவேயையில்லாதவர்களிடம் இருக்கலாம் . ஆனால் , இது நமக்கு உதவாதே எனபதினால் , அதை விரும்புகிறவர்களாக்கு அவர்கள் அதைத் தாமாகவடே கொடுத்தும் விடமாட்டார் . அவர்களாக்குத் தவேயையில்லாத அப்பொருளைப் பெற விரும்பினால் , அவர்களாக்கு வணைடப்பட்டவர்களாகக் கொண்டே அதைப் பெறவேண்டும் . இது, பசுவிலிருந்து பாலைப் பெற, அதன் கன்றைப் பயன்படுத்துவது பவேலாகும் .

'தங்கட்கு உதவிலர் கதைத் தாம் ஒன்று கொள்ளின் அவர் தங்கட்கு உரியவரால் தாம் கொள்க - தங்கம் நடுமும் கன்றினால் செய்து அனைய கொங்கையாய் ! ஆவின் பால் கன்றினால் கொள்ப கறந்து.' - (பாடல் . 3)

கருங்கடல் நீர் மழையாய்ப்பெய்யும்:- கடல் நீர் உப்பானது . யாரும் அதைப் பராகுவதில்லை . இப்படியான உப்பு நீ ரை, மகேம் ஆவியாக்கி முகந்து கொண்டும்போய் மழையாகப் பெய்கிறது . மழை நீர் உப்பில்லாத சூத்த நீர் . பிறருக்கு உதவ வேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லாதவர்களிடம் பெரும் செல்வம் இருக்கலாம் , கடல் நீ ரைப் போல, உலோபிகளின் செல்வத்தை, பிறருக்கு உதவும் படி செய்யும் நல்ல குணம் படதைத் தோர் சிலர் இருப்பார்கள் . இவர்களால் அந்தச் செல்வம் கொள்ளப்படும் , மகேத்தைப் போல . மகேமானது கடல் நீ ரைக் கொண்டு மழையாகப் பெய்து, பிறருக்கு உதவாவதுபோல , பெரும் குணம் படதைத் தோர் , உலோபிகளின் செல்வத்தைக் கொண்டு பிறருக்கு உதவாவார்கள் .

'பிறர்க்கு உதவி செய்யார் பரொஞ்சலெவம் வறோ
பிறர்க்கு உதவி ஆககுபவர் பறோ ஆம் - பிறர்க்கு உதவி
செய்யாக் கருங்கடல் நீ ர் சனெற்று புயல் முகந்து
பெய்யாக் கொடகும் பிறர்க்கு.' - (பாடல் . 4)

நல்ல நட்பினர் பிரிதல் கபடாது:- நலெ உமியடோடு கபடியது. உள்ளே அரிசி இருக்கும் .
உமியடோடு கபடிய நலெ தான மீ ண்டும் முளகைகும் . இந்த நலெல்லிருந்து சிறிதளவு
உமி நீ ங்கினாலும் அது முளகைகாது. முளதைது, வளர்ந்து, பித்துக் கதிர் விடும்
தகுதியை அது இழந்து விடும் . இதே போலத் தான் நட்பும் . இணைபிரியா நண்பர் இருவா,;
மிகவும் அந்நியனோனியமாகவும் , கருத்து மாறுபடாமலும் , பிரியாமலும் , இருப்பதே
இவர்களாகுப் பரொமதை தரும் . அப்படியில்லாமல் , ஏதோ காரணத்தினால் வறோபாடு
கொண்டு, நீ ண்ட நட்பை முறித்துக் கொண்டு பிரிகிறார்கள் . பிறகு, மனம் மாறி முன்பு
போலவே ஒன்றுபட்டு நண்பர்களானாலும் , அந்த இடையிட்ட நட்பு சிறப்புடையதாக
இருக்காது. அது அற்பமாகவே தோன்றும் . ஆகவே, நல்ல நட்பை விரும்புவோர் , சிறு
விடயங்களில் மன வறோபாடு கொள்ளாமல் , நட்பில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும் .
பகையினால் பிரிவது உமி நீ ங்கிய நலெ எப்படி முளகைகும் தகுதியை இழந்ததோ
அதுபோல் ஆகிவிடும் . சிறந்த ஆதாரங்களுடன் நட்பின் தன்மையைப் பசேும்
பாங்கினைச் சிவப் பிரகாச சுவாமிகள் சிறப்புறக் கபறுவதைக் காண்கின்றோம் .

'நீ க்கம் அறும் இருவர் நீ ங்கிப் புணர்ந்தாலும்
நோக்கின் அவர் பரொமதை நொய்து ஆகும் - பபிக்குழலாய !
நலெல்லின் உமி சிறிது நீ ங்கிப் பழமபைபோல்
புல்லினம் திண்மநிலை பபோம் .' - (பாடல் . 5)

கண் இரண்டு ஒன்றையே காண் :- நம் முகத்தில் இரண்டு கண்கள் உள்ளன . அவற்றால்
நாம் காட்சிகளைப் பார்க்கின்றோம் . இரண்டு கண்கள் இருந்தாலும் , அவை
தனித்தனியே வறோ வறோ பொருட்களைப் பார்க்கவில்லை . இரண்டு கண்களும் சரேந்து
ஒரு பொருளையோ , அல்லது ஒரு காட்சியையோதான் காண்கின்றன . ஒரே நரேத்தில்
அவகைளால் ஒன்றுக்கு மறேபட்ட பொருளைப் பார்க்க முடியாது . இதேபோலக் குடும்ப
வாழ்க்கையில் இரு கண்கள் போன்றவர்கள் கணவனும் , மனைவியும் . இவர்கள்
இணைந்து ஒத்த கருத்துடன் செயற்பட்டால் இவ்வாழ்கையில் தரமங்கள் நடபெறும் .
இவர்கள் கருத்து வறோபாடு கொண்டு, நவவ;Nற்று திசகைகளில் செயற்பட்டால் , குடும்ப
வாழ்வில் குளறுபடிகள் தான் ஏற்படும் . காதலராகிய கணவன் , மனைவி இருவரும்
சரேந்து வாழ்தல் அவர்கள் கடமையாகும் .

'காதல் மனையாளும் காதலனும் மாறு இன்றித்
தீ து இல் ஒருகருமம் செய்பவே - ஒதுகலை
எண் இரண்டும் ஒன்றும் மதிஎன் முகத்தாய ! நோக்கல்தான்
கண் ; இரண்டு ஒன்றையே காண் ' -- (பாடல் . 6)

கல்விச் சரொக்கக் கபடாது:- கடல் நீ ர் உறந்து போனால் அது பனிக் கடலாகும் . வட
துருவ, தனெ துருவங்களிலுள்ள கடல் நீ ர் உறந்து பனிக் கட்பியாகி விடுகின்றது.
அகத்தியர் என்னும் முனிவர் குட்டையானவர் , குறுமுனி என்பர் , முனிவர் க்கெல்லாம்
தலமையானவர் , பரொம் தவங்களையிறுப்பரொமதை கொண்டவர் . வலிமை பெற்ற ஆண்
சிங்கம் போன்றவர் . கடல் ஆழமானது , அகலமானது . பரேொலி எழுப்பக் கபடியது.
அதனால் , கடலுக்குச் சரொக்கம் உள்ளது . இவ்வாறான கடலகைக் குள்ள உருவங்

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
 Wednesday, 02 August 2017 21:23 - Last Updated Wednesday, 02 August 2017 21:24

கொண்ட அகத்தியர் தம் கையினால் அள்ளிக் குடித்து அதை வற்றச் செய்து விட்டார். கடலை அள்ளிக் குடிக் க ஓர் அகத்தியர் இருந்தது போல, கல்வியிலும் சரூக்கடையைக் கட்டாது. ஏனெனில், அவரையும் விட வல்லவர் ஒருவரால் அடக்கப்பட்டவார்.

'கடலே அனையைம் யாம் கல்வியால் என்னும்
 அடல் ஏறு அனையை சரூக்கு ஆழத்தி - விடலே
 முனிக்கு அரசுகயால் முகந்து முழங்கும்
 பனிக் கடலும் உண்ணப்படும்.' - (பாடல் . 7)

சினம் காக்கும் பண் சிறந்தது:- பரூ மழை காலங்களில் ஆறு, ஏரிகளில் வளம் பரூகி, பரூநாசம் விளவிக் கும் . அதைத் தடுக்க, கரகைளை உயர்த்தி அமைய்ப்பார்கள் . இதை உடகைக் குடியாது வளம் பரூக்கு அடங்கிவிடும் . இதனால் வளம் பரூக்கு நன்மை, நமக்கும் நன்மை. இதே போல, ஒருவன் கோபம், அவன் மனத்ததைத் தன் வசப்படுத்திப் பொங்கி எழக் கட்டும் . அப்போது அவன், தன் கோபம் மலேயும் பொங்காதபடி பொறுமையைக் கடைப்பிடித்து, அதை அடங்கும்படி செய்ய வேண்டும் . இதனால் அவனுக்கும், பிறருக்கும் நன்மை உண்டாம் . எனவே, சினம் காக்கும் பண்பே சிறந்ததாகும்

'உள்ளம் கவர்ந்து எழுந்து ஓங்கும் சினம் காத்துக்
 கொள்ளும் குணமே குணம் என்க - வளம் பரூ
 தடுத்தல் அரிதோ? தடங்கரதைதான் பரேத்து
 விடத்தல் அரிதோ? விளம்பு'- (பாடல்;; 8)

மலையோர் வலியோரைச் சார்ந்து வாழ வேண்டும் :- சிவபிரான் பக்தர்களின் பிசகைளை ஏற்றுக் கொள்பவர் . அவர் மிகக் கவலமடைகொண்டவர் . பாம்புக்குக் கண்களே சுவியாகும் . அவற்றைக் கட்சுவி என்பர் . பாம்பைக் கண்டு நாம் பயப்படுவோம் . ஆனால் அது ஒரு பயந்த பிராணி. கருடனைக் கண்டால் பாம்பு நடுங்கும் . சிவன் முடிமலே பாம்பு இருக்கும் போது அது அஞ்சுவதில்லை. 'என்ன கருடா! சுவியாக்கியமா?' என்று கேட்குமாம் . எனவே 'மலையோர் வலியோரைச் சார்ந்து வாழ வேண்டும்' என்கிறார் சிவபிரகாச சுவாமிகள் .

'மலையோர் வலிய விரவலரை அஞ்சார்
 வலியோர் தமதைத் தாம் மருவில் - பலியலே
 கடவாள் அவிர சடமைலே கட்சுவி அஞ்சாதே
 படர்சிறை அப்புள் அரசபைப் பார்த்து.' - (பாடல் . 9)

திங்கள் கறை இருள் :- வானத்தில் பவனி வரும் சந்திரனிலே உள்ள கறையை (இருளையை) நீக்குவதற்கு அவன் கவலைப்படுவதில்லை. ஆனால், அவன் உலகின் இருளையை நீக்கி, ஒளியைத் தருகிறான் . உயர்ந்த குணமுடைய மலேயோரிடமும் சில குறைகள் இருக்கலாம் . அதைப் போக்கிக் கொள்ளும் ஆற்றலும் அவர்களிடம் இருக்கலாம் . ஆனால், அதைப் போக்க அவர்கள் நின்றபதில்லை. தம் மலேயை ஆற்றலைக் கொண்டு, பிறர் துன்பங்களைப் போக்குகிறார்கள் . தம் குறைகளைப் பொறுத்துக் கொண்டு சந்திரனைப் போல, பிறர் குறைகளை நீக்குவதே பெரியோரின் கடமையாகும் .

'தம் குறை தீர்வு உள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்கும் உறுமம்
 வமெ குறை தீர்க்கிறார் விழுவியோர் - திங்கள்

கறையெழுத்து நிகழ்வுகள் க்கு க்கு க்கு உலகில்
நிறையெழுத்து நிகழ்வுகள் க்கு மலே நிறையெழுத்து. - (பாடல் . 10)

ஐம் பல்வகை :- சமீபத்தில் எனினால் சமூக காற்று. துப்பு எனினால் வலிமை. சுவை, ஒளி, ஓசை, மணம் , ஊறு என பல்வகை ஐம் பல்வகைகள் . அற்பமான அறிவுடையவரை பல்வகை அறிவு எனினால் கற்றுரை . உண்மையான அறிவுடையோர் மெய் பல்வகை ஆவார் . சமூக காற்றான சமீபத்தில் வலிமை அதிகம் . சிறிய பல்வகை அறிவு துரம்புகளைத் தக்கிச் சமூக அறிவு வீசி விடும் . ஆனால் , அதனால் கல்துணைத் தக்கி வீசி மெய்யாது . சமீபத்தில் காற்றை விட வலிமை மிக கல்துணை . இதேபோல தான் , மெய்யாகிய ஐம் பல்வகைகளும் , தங்கள் திறமையினால் கற்றுரை அறிவுடையவரிடையே நோயினை உண்டாகும் . ஆனால் , இந்த ஐம் பல்வகைகளினால் , மெய்யறிவுடைய பரிசுவரைகளிடம் நோயினை உண்டாகும் மெய்யாது – கல்துணைகளைப் போல் . இங்கு 'நோய்' என பல்வகைகளின் பாதிப்பைக் குறிக்கும் .

'பொய் பல்வகைகள் ஐந்தும் நோய் பல்வகை பால் அன்றியே
மெய் பல்வகை தம்பால் விளையாமல் - துப்பின
சமூக அறிவு கல்துணைச் சமீபத்தில் பொய் பல்வகை
சமூக அறிவு சிறுபுண் துரம்பு. - (பாடல் . 11)

ஊன்பு வாயில் உடம்பு :- கட்டுப்பாடு இல்லையானால் தண்ணீர் ஓரிடத்தில் தங்கி நிற்காது. தங்கு தடையின்றி ஓடக்கூடிய நீரை, சிறிய துவாரமூலக் குடத்தில் வதை திருக்க மெய்யாது. அது ஒழுகி ஓடி விடும் . இது ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் ஓட்டைக் குடத்தில் அந்த நீர் ஒழுகி ஓடாதிருந்தால் அது வியப்புக் குரியதாகும் . நம் உடலில் உள்ள உயிரும் நீரைப் போல ஓரிடத்தில் நிற்பதில்லை. உடலுக்குத் தங்கு வராமல், உயிர் உடம்பிலிருந்து நீக்கி விடும் . நம் உடல் ஊன்பு துவாரங்களாகக் கொண்டது. இந்த உடலில் உயிர் தங்கியிருப்பதுதான் ஆச்சரியமானது. 'உடலை விட்டு உயிர் பிரிந்து விட்டதே' என்று வியப்பதோ, வதேனையெடுவதோ அறியாமையாகும் .

'வருந்தும் உயிர் ஊன்பு வாயில் உடம்பில்
பொருந்துதல் தானே புதுமை – திருந்து இழாய்!
சீதம் நீர் பொள்ளல் சிறுக்குடத்து நில்லாது
வீதலோ நிற்பல் வியப்பு. - (பாடல் . 12)

மதியின் கலையான நிறைவு கதிர் :- சந்திரனை மதி என்பர் . கதிர் எனினால் கிரணம் . சரியான கிரணத்துக்கும் கதிர் என்று பெயர் . அதன் கதிர் வெப்பமானதும் , மிகுதியானதும் ஆகும் . சந்திரனை கதிர் குளிர்ச்சியானது, சந்திரனின் கிரணங்கள் வளராவதும் , தயே வதுமானவை. சந்திரனை தயேயும் பொழுது அதன் கிரணங்களும் குறையும் . இதே போல் , கடைகைக் குணம் கொண்ட மலேலோரின் வள எத்தனை மை, செல்வம் பெருகும் பொழுது கடைகையும் அதிகரிக்கும் , செல்வம் குறையுமானால் வள எத்தனையும் குறையும் என்கின்றார் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் .

'பெருக்கமொடு சூருக்கம் பெற்று பொருட்கு ஏற்ப
விறுப்பமொடு கொடுப்பர் மலேலோர் - சூருக்கம்
மலை அளவுநின்ற மூலமாதே! மதியின்
கலை அளவுநின்ற கதிர்' - (பாடல் . 13)

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-

Wednesday, 02 August 2017 21:23 - Last Updated Wednesday, 02 August 2017 21:24

செல்வச் சரூகக் கு கபடாது:- உயரத்திலும் வலிமையிலும் இமயத்துக்கு அடுத்தது மரூ மலையாகும் . அதை அசகை க யாராலும் முடியாது. அபபடியான மரூ மலையைச் சிவபிரான் முப்புரங்களை எரிக்க வில்லாக வளதை தார் . ஓரூவர் பரூரு சலவராக இரூக்கலாம் . இச் சலவத்தினால் அவர் ஓரூ பரூமுதும் கர்வம் கொள்ளக் கபடாது. அவர்கள் சரூகக் கடநை தால் அவர் செல்வம் அழிந்து போகும் . மரூவையும் வளகைக் கபடிய ஓரூ சிவன் இரூபப்து போல, செல்வச் சரூகக் குடயையோரின் கர்வத்தை அடக்க ஓரூவர் வரூவார் என்று மலரூம் பபக்களைச் சபுடுகின்ற பணணூக்கு ஆசிரியர் கபறுகின்றார் .

'தரூலயைப் பரூரு சலவத் தரூற்றத்தரூம் என்று தலயையவர் சரூகக் கும் சார்தல் - இலயைல் இரகைக் கும் வண்டூ ஊதூமலர் ஈரங்கரூதாய் மரூ வரகைக் கும் வந்தன்று வளவை.' - (பாடல் . 14)

அன்புடயைார் அறம் , புகழ் பரூவர , -பசே இயலாத ஊமகைகள் கல்வி கற்ப்து கபினம் . கற்றாலும் அதை எடுத்தூரகைக் கு முடியாது. பார்வயைற்ற கரூடர களூக்கு விளக்கு இரூந்தாலும் பரூரூள களைக் காண முடியாது. அன்புடயைவர களால் அறத்தயையும் , புகழயையும் அடயை முடியும் .

'இல்லானூக் கு அன்பு இங்கு இடம் பரூரூள் ஏவல் மற்று எல்லாம் இரூந்தும் அவறக் கு எனச் சய்யும் - நல்லாய் ! மரூழி இலாரக் கு ஏது மூதுநபில் ? தரூரியும் வழி இலாரக் கு ஏது விளக் கு'- (பாடல் .15)

கழியினும் சலவலாதரூ கடல் :- கடலை அடுத்தூள்ள உப்பங்கழி சிறிய்து. கடலரூ பரூரிய்து. ஆனாலும் கடல் தன் பரூமயை எண்ணி உப்பங்கழியிலும் பாயாமல் இரூப்பதில்லை. கழி சரூரூங்காதபடி அதனிலும் பாயும் . அதே போலப் பரூரியவர்கள் தாம் பரூரியரூர் என்று கர்வமின்றித் தாழ்ந் தவர களைத் தடேிச் சனென்று உதவூவார்கள் .

'தம்மயையும் தங்கள் தலமயையும் பார்த்து உயர்ந்தரூர் ; தம்மதை யார தமதை அடநை தரூர் - தம்மின் இழியினும் சலவர இடர்தீ ரப்பார் அங்கு கழியினும் சலவலாதரூ கடல் .' - (பாடல் . 16)

வாழை மரம் :- வாழை மரத்தூக் கு அரம்பை என்றும் ஓரூ பயர உண்டூ. வாழை மரத்தின் அடியில் பல கூடபிகள் மூளதை தரூக் கும் . இவற்றகைக் கீழ்க்கன்று என்றும் கபரூவர் . சுவமைக க வாழைப் பழத்ததை மக களூக் கு அளித்தூ பிறகு, வாழை அழிந்து விடும் . அதன் அடியில் கரூரூத் து விடூ மூளதை தூள்ள வாழகைக் குடபிகள் , தாய் வாழை பழங்களை அளித்தூத் தான் அழிந்ததை அறிந்தரூந்தும் , தாங்கள் வளரந்து மக களூக் குப் பழங்களைக் கொடூக் கக் கபடாது என்று வளராதரூப்பதில்லை. அது போல, இரூப்பவர களூக் கு இல்லதை என்று கபறாது கொடூத் து, வரூமயைடநை து, இறந்து போய் விடூகிறான் ஓரூவன் . அவனூக் குப் பின் அவன் கழந் தகைகள் பரூரியவர களாகின்றனர் . தன் தந் ததை கொடதை தன்மயைல் வரூமயைடநை து இறந்துபட்ட நிலை தங்கள் களூக் கும் வரக் கபடாது என்று அவன் கழந் தகைகள் இரூந்து வரூவரூரூக் கு ஈயாதரூப்பதில்லை. அறிவூடயைரூர் வாழகைக் குடபிகள் போல் வாழ வரூர்கள் .

'எந்தநை நல் கபீரந்தான இரப்பார்க்கு ஈந்து என்று அவன் மனைத்ர தம் ஈகமைற்றுப் பரோ - பனைத்தொடீ நின்று பயன் உதவி நிலல்லா அரம்பயைின் கீழ்க் கன்றும் உதவும் கனி.' - (பாடல் . 17)

இன்சொல் பசே வணெட்டும் :- சபீரியனை அழல் கதிரானே என்றும், சந்திரனை தண்கதிரானே என்றும் அழைப்பர். இரூநீ ர் என்ப்து கடல். குளிர்ச் சியான சந்திர கிரணங்களால் கடல் பொங்குகிறது, வெப்பமான சபீரிய கிரணங்களால் கடல் பொங்காது, வற்றிப் போகும். குளிர்ச் சிபொருந்திய சந்திர கிரணங்களைப்போல இன்சொற்களை உடையவனைக் கண்டு, அவன் பசேசகைக் கட்டு இவ்வூலகோர் மகிழ்ச்சி அடைவர். வன்சொற்கள் உடையவனைக் கண்டு, அவன் பசேசகைக் கட்டு, உலககோர் மகம் சூளித்து, அவனை வறொப்பர். எனவே அனைவரும் இன்சொற்களையே பசேசுதல் வணெட்டும்.

'இன்சொல் அன்றி இரூநீ ர் வியன் உலகம் வன்சொலால் என்றும் மகிழாதே - பொன்சயெ அதிர் வளையாய்! பொங்காது அழல் கதிரால் தண் என கதிர் வரவால் பொங்கும் கடல்.' - (பாடல் . 18)

நல்லோர் வரவநே நலம் அளிக்கும் :- தனெறல் காற்று மனெமயைானது. சூழல் காற்று கடும்யைானது. கல்வி அறிவுடையோர் நல்லவர்கள். கல்வி அறிவற்றோர் தீயோர். மாமரம் தனெறல் வீசும் காலத்தில் தூளிர் விடும். சூழல் காற்று வீசும் போது, அதன் கிளகைகள் மூறிந்து வருந்தி நிற்கும். இதேபோல நல்லோர் வரும் போது மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைவர். கல்வியறிவற்ற தீயோர் வரும் போது மக்கள் சோர்ந்து துன்பமடைவர். எனவே, நல்லோர் வரவநே நலம் அளிக்கும்.

'நல்லோர் வரவான் நகமை மகங்கொண்டு இன்பு உறீ இ அல்லோர் வரவான் அழுகுவார் - வல்லோர் திருந்தும் தளிர் காட்டித் தனெறல் வரத்தமோ வருந்தும் சூழல்கால் வர.' -- (பாடல் 19)

பெரியவர் செயல்கள் :- மண்டு என்றால் நோய். கலுழ்தல் என்றால் அழுகல்; எரி என்ப்து நெரூப்பும். இழுகுது என்ப்து வணெண்ணெய். நம் உடல் உறூப்புகளில் சிறந்தவனை கண்ணளவே. மற்ற உறூப்புகள் நோயினால் துன்புறும் பொழுகுது, நம் கண்கள் தானே நோயுற்றதுபோலக் கண்ணீர் சொரிந்து அழுகின்றன. அதேபோல, பெரியோர், மற்றவர்களுக்கு வரும் நோயை, துன்பங்களை, தங்களுக்கு வந்ததாகவே கருதுவார்கள். அவர்கள் துன்பம் கண்டு, நெரூப்பில் இட்ட வணெண்ணெய் போல மனம் உறூகுவார்கள், கண்ணீர் வடிப்பார்கள்.

'பெரியவர் தம்நோய்போல் பிறர்நோய் கண்டு உள்ளம் எரியின் இழுகுது ஆவர் என்க - தெரி இழாய்! மண்டு பிணியால் வருந்து பிற உறூப்பகை கண்டு கலுழுகும் கண்.' - (பாடல் 20)

எழுத்து அறிவார் :- சூரநீ ர் - ஆகாய கங்கை. மிகை- கங்கையின் நீர்ப் பெருக்கம். எழுத்து- இலக்கணநிலை. பகீரதன் ஆகாய கங்கையை மண்ணூலகத்துக்க்குக்

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-

Wednesday, 02 August 2017 21:23 - Last Updated Wednesday, 02 August 2017 21:24

கொண்டுவரக் கடும் தவம் புரிந்தவன். இதற்கு இறவைன் அருள் புரிந்தான். ஆனால், கர்வம் கொண்ட கங்கை, உலகை அழித்து விடும் நோக்குடன் விண்ணிலிருந்து இறங்கினாள். அப்போது, சிவபிரான் அவள் சரூக்கு அடங்கத் தன் சடையை விரித்து, கங்கையின் வகேத்ததை தாங்கினார். கங்கை வளம் சிவனின் சடையில் ஓடுங்கிச் சரூக்கு கடங்கியது. அதே போல இலக்கண அறிவற்றவர் நிறையைக் கற்றிருக்கலாம். ஆனால் இலக்கண அறிவாடையவர் முன், அவர்களுடைய கல்வியின் பரூக்கு, சிவனின் சடாமுடியில் சரூக்குற்ற கங்கை அடங்கி ஓடுங்கியது போல, அடங்கி விடும் -

'எழுத்து அறியார் கல்விப் பரூக்கம் அனதையும்
எழுத்து அறிவார் காணின் இலகைஆம் - எழுத்து அறிவார்
ஆயும் கடவாள் அவிர சடமைன் கண்ட அளவில்
வீ யும் சூரநீ ர் மிகை.' - (பாடல் . 21)

அறிவே ஒருவன் உயர்வும், தாழ்வும் :- பாம்பின் தலையில் தோன்றுவது மாணிக்கக் கல். பாற்கடல்; தபய்மயானது. ஆனால் தவேர்கள் பாற்கடலகைக் கடந்த போது. ஆலகாலம் எனப்படும் கொடிய விடம்தான் கிடத்தது. பாற்கடலில் தோன்றியது என்று ஆலகால விடத்தையாரும் குடிக் கமாட்டார். அதே போல, ஒருவர் தாழ்ந்த சாதியில் பிறந்து, அவர் அறிவா மாணிக்கக் கல் போல, உயர்ந்ததாக இருக்கலாம். இன்னொருவர் உயர் குடியில் பிறந்தவராக இருக்கலாம். அவர் அறிவற்றவரானால் யாரும் மதிக்கமாட்டார்கள். ஒருவன் உயர்வா, தாழ்வை அவன் சாதியகைக் கருதி நிர்ணயிக்கக் கபடாது. அறிவே அதன் அளவா கலோகும் .

'ஆக்கும் அறிவான் அலது பிறப்பினான்
மீ க்கொள் உயர்வா இழிவா வணைடறக - நீ க்குபவர்
ஆர் அரவின் பரூமணி கண்டு என்றும்
கவரார் கடலின் கடு.' - (பாடல் . 22)

நோன்பு ஆற்றல் திகழ்ச்சி தரூம் :- கல் வலிமயானது. ளறும்பு மிகச் சிறிது. அக் கல்வின் மீ து, சிறிய ளறும்புகள் தொடர்ந்து ஊர்ந்து சனெறால், அக் கல் தயேந்து, குழி விழந்து விடும். அதே போல தவம் செய்பவன் மிக் வலிமயாடையவனாக இருந்தாலும், அவன் பண்களுடன் பழகினால், அவன் மன உறுதி, கல் தயேந்து குழி விழுவது போலத் தளர்ந்து போகும் .

'பகர்ச்சி மடவார் பயில் நோன்பு ஆற்றல்
திகழ்ச்சி தரூம் நடுஞ்சத் திட்பம் - நடுகிழ்ச்சி
பறும், பரிக் கின்ற மூலகை பதோய்! பலகால்
ளறும்பு ஊரகக் கல் குழியாமே.' - (பாடல் . 23)

காக்கை விரும்பும் கனி:- சலோலயையில் மணம் தரூம் மலர்கள், சுவகை மிக் கனிகள பறவகைள் உள்ளன. வண்டுகள் மலர்களில் உள்ள தனேகை உண்ணும். ஆனால் அங்குள்ள காக்ககைகள் சுவகை மிக் கனிகளகை உண்ணாது, கசப்பான வபேபின் பழத்தகை விரும்பி உண்ணும். அதே போல, ஒருவர் நடுகூணங்களைப் பறறிருக்கலாம். உயர்ந்தோர் அவர் கூணங்களைப் பாராட்டலாம். ஆனாலும், கீழ்மக்கள், நல்ல கனியகை விரும்பாத காக்கத் தகைப் போல, அவர் கூற்றங்களைப் பறறியகை ளன்றும் கபறுவர் .

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
 Wednesday, 02 August 2017 21:23 - Last Updated Wednesday, 02 August 2017 21:24

'உண்டு குணம் இங்கு ஒருவர்க்கு எனினும் கீழ்
 கொண்டுகுபுகல் வது அவர் குற்றமே - வண்டு மலர்
 சகேகை விரும்பும் சிழும் பொழில் வாய் வமேபு அன்றோ
 காககை விரும்பும் கனி.' - (பாடல் . 24)

கல்லா அறிவின் கயவர் :- புனை என்ற தபும் கனமில்லாதது, நீ ரில் மிதக்கும் . அதில்
 ஏற்றப்பட்ட கனமான பொருளும் நீ ரில் மிதக்கும் . அதே போலக் கல்வி அறிவில்லாதவர்
 கனமற்ற ஓடத்தபை போல அறிவற்ற மட்டர்களாக இருப்பார்கள் . அறிவும் ஒழுக்கமும்
 உடயை கற்றோர் கனமுள்ள கல்லபை போன்றவர்கள் . கல்வி அறிவற்ற மட்டர் தங்கள்
 பொழுதகை கழிக்கக் கற்றோருடன் நட்புக் கொண்டுகுபழகினால் , கற்றவர்களான அந்த
 நல்லவர்கள் , தங்கள் கனத்தபை, பெருமயை இழப்பார்கள் . எனவே கற்றறிந்த மக்கள்
 மட்டருடன் சரேதல் கட்டாதாம் .

'கல்லா அறிவின் கயவர் பால் கற்று உணர்ந்த
 நல்லார் தமது கனம் நண்ணாரே, - வில் ஆர்
 கணயின் பொலியும் கரும் கண்ணாய் ! நொய்து ஆம்
 புணயில் புகும் ஒண் பொருள் .' - (பாடல் . 25)

கண்ணின் கருமணி:- பெரொளி கொண்டவன் சரியன் . கண்ணின் கருமணி, ஒளியகை
 காண வல்லது . கண்மணியின் ஒளி, தன் இருப்பிடமாகிய கண்ணின் அளவோடு
 பொருள்களபை பார்ப்பதில்லை . வானத்தின் எல்லை வரகை சின்று, எல்லாப்
 பொருள்களயும் காட்சிகளயும் காண்கின்றது . அதே போலக் கல்வியானது,
 சரியனபை போல பெற்றிவறு மயைமாக விளங்குகின்றது . சிறந்த புலவர்களின் அறிவோ
 அவர்களது உருவத்தபை போலக் குறவாக அமயாதது, கண்ணின் கருமணி ஒளி போல
 எல்லா மயெப் பொருள்களயும் உணர் வல்லதாக இருக்கிறது . ஒருவர் உருவம் கண்டு
 அவர் அறிவின் திறனை மதிக்கக் கட்டாதது .

'உடலின் சிறுமகை கண்டு ஒண் புலவர் கல்விக்
 கடலின் பெருமகை கடவார் - மடவரால்
 கண் அளவாய் நின்றதோ காணும் கதிர் ஒளி தான்
 விண் அளவறு ஆயிறறே விளம்பு.' - (பாடல் . 26)

முளகைகும் எயிறு:- குழந்தகைகளுக்கு முளகைகின்ற பற்களினால் கடினமான
 பொருள்களபை மென்று உண்ண முடியாதது . சுவயான தின்பண்டங்கள் வலியனவாக
 இருந்தாலும் , முளகைகும் புதிய பற்கள் , தங்களுக்கு எதுவித உதவியும் சயெயாத
 நாக்கிறகு, தாங்கள் சிரமபட்டாகக் கடினமான உணவுகளபை மென்று கொடுத்து,
 நிறைந்த சுவயைதை தருகின்றன . அதே போலக் கற்றறிந்த பெரியோர் பிரதிபலன்
 எதிர் பாராமல் , முளகைகும் பற்கள் போல, பிறருக்கு உதவுவார்கள் .

'கமமாறு உகவாமல் கற்று அறிந்தோர் மயெ வறுந்தித்
 தம்மால் இயல் உதவி தாம் சயெவர் - அம்மா!
 முளகைகும் எயிறு முதிர் சுவை நாவிறகு
 விளகைகும் வலியன தாம் மென்று.' - (பாடல் . 27)

முனிவினும் நல்குவர் மத்திரூர் :- வாழமைரம் காலயாகப் பழங்களயும்,
 காய்களயும் தரும் . அதே போல மத்திரூர் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும் போதும் , கோபமாக

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-

Wednesday, 02 August 2017 21:23 - Last Updated Wednesday, 02 August 2017 21:24

இரூக்கும் பபோதும் பிறரூக்கூக் கொடூத்து உதவூவர். எட்டி மரம் நஞ்சினை உடயைது. அது காயானாலும், பழூத்தாலும் பிறரூக்கூ ஒரு பயனும் இல்லை. மட்டர்கள் மகிழ்ச்சி, கோபம், சாந்தம் ஆகிய எந்நிலையில் இரூந்தாலும் மற்றவர்களுக்கூ ஒன்றும் கொடூத்துதவார். அறிவூடயைரூர் வாழயைபைப் போலவூம், மட்டர் எட்டியைப் போலவூம் இரூப்பர்.

'முனிவினும் நல்கூவர் மட்டறிஞர், உள்ளக் கனிவிலும் நல்கார் கயவர், - நனிவிளவை இல காயினும் ஆகும் கதலிதான் எட்டி பழூத்து ஆயினும் ஆமூ அறை.' - (பாடல் . 28)

மண்ணின் பூலியும் மதிமானும் :- சந்திரனில் உள்ள களங்கம் மானப்போன்ற தோற்றம் கொண்டது. நில உலக மான பூலியைக் கண்டு அஞ்சும்; சந்திரனில் உள்ள மான வகைதொலையில் உள்ள மண்ணுலகில் இரூக்கூம் பூலியைக் கண்டு பயப்படாது. மக்கள் தம் உடலில் வரக்கூடிய துன்பங்கண்டு அஞ்சுவர். கடவூளுடன் ஈடூபாடூ கொண்ட ஞானிகள், தங்கள் உடலூக்கு பல கோடி துன்பங்கள் வந்தாலும் அஞ்சுவதில்லை. அவர்கள் சிந்தனை என்றும் பரம் பொரூளுடன் கூடி விடும். எனவே துன்பம் அவர்களை ஒன்றும் செய்யமாட்டாது.

'உடற்கூ வரூம் இடர் நஞ்சூ ஒங்கூ பரத்து உற்றார் அடூக்கூம் ஒரு கோடி ஆக - நடூக்கம் உறார் பண்ணில் பூகலும் பனி மொழியாய்! அஞ்சூமூ மண்ணில் பூலியை மதிமான.' - (பாடல் . 29)

அறம் செய்து உய்கவூ:- வளை எம் வரூமூன் ஆற்றின் கரயை உயர்த்தி அழிவதை தடூப்பர். அதேபோல, மனித உயிரைக் கவர் எந்த நரூமூம் கூற்றூவன் வரூவான். இததை தடூக்கூ நாம் அறம் செய்ய வேண்டும். வளை எம் வரூமூன் அணைகடூவது போல, தக்க நரூத்தில் தரூமம் செய்தால், கூற்றூவனின் துன்பத்திலிரூந்து விடூபடலாம். ஆகவூ, வளை எம் வரூமூன் அணைகடூவது போல, இறக்கூம் நரூம் வரூமூன் தரூமங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

'கொள்ளூம் கொடூம் கூற்றும் கொல்வான் கூறூகூதல் மூன் உள்ளம் கனிந்து அறம் செய்து உய்கவூ - வளை எம் வரூவதற்கூ மூன்னர் அணைகூலி வயார பரூகூதற் கண் என் செய்வார் பசூ.' - (பாடல் . 30)

அடிதன்மலூ கைசனூ தூங்கூம் :- கூலின் தூக்கூதல் நடந்தால், எம் கயானது சனூ அத்தை தடூத்து, எம் உடலில் படாதவாறூ பாதுகூக்கூம். இதே போல ஒருவர் துன்பூறூ வரூந்தூம் போது, பரூறிவூ படதை தமலூரூ, உடலில் விழப் போகூம் அடிகளைத் தடூக்கூம் ககைபைப் போல, பிறரூபடூம் துன்பம் கண்டு விரைந்து சனூ பிறரூ துன்பங்களதை தாமூ ஏறூக்கூ கொண்டூ அவர்களைப் பாதுகூப்பர்.

'பரூ அறிஞர் தூக்கூம் பிறரூ தூயரம் தூங்கியூ வீ ரமூடூ ககூ விரகூவார - நரூ இழாய்! மய்ய சனூ தூக்கூம் வியன்கூலூ அடிதன்மலூ கைசனூ தூங்கூம் கடீது.' - (பாடல் . 31)

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
 Wednesday, 02 August 2017 21:23 - Last Updated Wednesday, 02 August 2017 21:24

காழ் ஒன்று உயர்திணை கதவு:- வரைமான கதவின் தாழ் உறுதியாகவே இருக்கும். அதே போல நல்ல அறங்கள்; சிறந்த நபிகளின் பொருளை உணரக் கட்டிய அறிவுடையோரால் செய்யப்படுதல் வேண்டும். அறிவில்லாதவர் செய்யும் அறங்கள், தாழ் இல்லாத கதவைப் போல உறுதியற்றவையாகும். அறிவில்லாதவர் செய்யும் தரூமங்களும் பயனதை தராதாம்.

'பன்னும் பனுவல் பயன்தரே அறிவு இலார்
 மன்னும் அறங்கள் வலி இலவே - நல நுதால்
 காழ் ஒன்று உயர்திணை கதவு வலி உடதைத்தோ
 தாழ் ஒன்று இலது ஆயின்தான்.' - (பாடல் . 32)

கரகை காப்பு உளதோ கடல் :- குளம் சிறியது. எனவே, தன்னுள் அடங்கும் படியான குறைந்த நீரையே கொண்டிருக்கும். அந்த நீர் வளியறோதிரும்பக் கரகைகளைத் தனக்கு அரணாக வைத்திருக்கும். கடல் மிகப் பெரியது. பரந்த நீர்ப்பரப்பைத் தன்னிடத்தே கொண்டுள்ளது. தன்னுடைய நீர் எங்காவது போய்விடும்போது என்று கடல் கவலையடையவில்லை. ஆகவே, தன்னகத்து நீராகக் காவலாக, கடல் கரகைகளைப் பெற்றிருக்கவில்லை. இதேபோல, சிறியவர்கள், குறைந்ததைப் போல, குறைவான குணங்களையே பெற்றிருப்பர். எனவே, இவர்கள் தங்களதைப் பாதுகாத்துக் கொள்வது அவசியம். பெரியோர், கடலைப் போல, நிறைவான குணங்களைப் பெற்றிருப்பர். இவர்களை ஒருவரும் இகழமாட்டார்.

'எள்ளாது இருப்ப இழிஞர் போற்றற்கு உரியர்
 விள்ள அறிஞர் அது வேண்டாரே - தள்ளாக்
 கரகை காப்பு உளதூ நீர் கட்டு குளம், அன்றிக்
 கரகை காப்பு உளதோ கடல்?' - (பாடல் . 33)

குரூட்டுக் கண் அஞ்சாது இருளாக் கு:- வாள் விழி என்றால்; வாளினதைப் போன்ற ஒளி பெற்ற கண்கள். அவை இருளாகக் கண்டு பயப்படும். ஒளி இல்லாத குரூட்டுக் கண்கள் இருளாகக் கண்டு அச்சப்படுவதில்லை. இதே போல, அறிவுடைய பெரியோர், வாள் விழிகளைப் போல, மானம் உடையவர்களாக இருப்பர். ஆகவே, பழியைக் கண்டு அஞ்சுவர். ஆனால், அறிவில்லாதவர் - மானம் அற்றவர் தம் மனைநாடி வரும் பழியைப் பொறுத்துக் கொள்வர், பழிக் கு அஞ்சார். பெரியோர் பழிக் கு அஞ்சுவர். சிறியோர் பழிக் கு அஞ்சார்.

'அறிவு உடையார் அன்றி அதுபெறார் தம்பால்
 சிறி பழியை அஞ்சார் சிறிதும் - பிறநுதால்!
 வண்ணம் செய் வாள் விழியே அன்றி மறகைகுரூட்டுக்
 கண் அஞ்சுமோ இருளாகக் கண்டு.' - (பாடல் . 34)

அறிவினரகைக் காழுறுவர் :- வாழ்பைப் பழமும், பாலும் இனிமையான சுவையுடையன. புளித்த காடி நீர், முகம் சூளிக் கவகைக் கும் தன்மையுடையது. இனிய வாழ்பைப் பழம் சுவை மிக் கபாலுடன் சேரும். ஆனால், புளிப்பான காடி நீர், இனிப்பான வாழ்பைப் பழத்துடன் சேராதது. அதுபோல, நபி பலகற்ற அறிவுடையவர் பல இனிய பண்புகள் பெற்றிருப்பர். இவர்கள் மனை மக்கள். படிப்பற்ற கீழ்மக்களிடம் பண்புகள் இருக்காது. பாலும் பழமும் இணைவது போல, இனிய பண்புகள் கொண்டவர்களை, அதே போன்ற மனை மக்கள் விரும்புவர். காடி கதலியை விரும்பாதது போல, கற்றறிந்த

மனே மக்களை, கல்லாத கீழ் மக்கள் விரும்ப மாட்டார்கள்.

'கற்ற அறிவினரகை காமுறுவர் மனே மக்கள்
மற்றையர்தாம் எனும் மதியாரே - வெற்றி நடு
வலே வணேடும் வாள் விழியாய்! வணேடா புளிங் காடி
பால் வணேடும் வாழ்பை பழம்.' - (பாடல் . 35)

தக்காரக்கோவார் :- நலெ, மக்கள் உணவாக்கு அவசியம். ஆகவே, நற்பயிருக்கு நீர்
இறபைப் பர் உழவர். காயந்த புல்லுக்கு எவரும் நீர் இறையார். மக்களாக்குப்
பயன்படும் நலெலபை போல, இவ்வாலகத்துக்குத் தகுதியுடைய நன் மக்கள் மிகவும்
தவே. எனவே, அந்த நன் மக்களுக்கு எப்பொருளையும் கொடுப்பர். தகுதியற்ற
கீழ் மக்களால் இவ்வாலகிற்கு எதுவிதப் பயனும் இல்லை. காயந்த புல்லபை போலப்
பயன்ற கீழ் மக்களுக்கு எவரும் பொருள் கொடுக்கமாட்டார். மனே மக்களாக்கே
உதவுவர்.

'தக்காரக்கோவார் தக்கார்க்கு அளிப்பார் இல் என்று
மிகக்கார்க்கு உதவுவார் விழும்பியோர் - எக்காலும்
நலெலுக்கு இறபைப் பதே நீர் அன்றிக் காட்டுமுளி
புல்லுக்கு இறபைப் பரே போய்?' - (பாடல் . 36)

விந்தமலை உயர்வு தாழ்ந்தது :- விந்தமலை தன் உயரத்தால் மிகக் கர்வங்
கொண்டிருந்தது. அதை அறிந்த குள்ள முனி அகத்தியர், அதன் அகந்தையை அழிக்க,
அம்மலையின் முடியின் மீது தம்கையை வைத்து அழுத்த, மலை உயரம் குன்றி,
அமுங்கிப் போயிற்று. அதே போல, ஒருவன் தன்ன உயர்ந்தவன் என்று கபறி, கர்வம்
கொண்டு, பெரியோர் முன்பாகத் தன்னபை புகழ்ந்து கபறிக் கொள்ளல் கபடாது.
அப்படி அவன் அகந்தை கொண்டால் விந்தமலைக்கு நடந்ததுதான் நிகழும்.

'பெரியார் முன் தன்னபை புகழ்ந்து உரதைத் பதே
தரியாது உயர்வு அகன்று தாழும் - தரியாய் கொல்
பொன் உயர்வு தீர்ந்த புணர் மலையாய்! விந்தமலை
தன் உயர்வு தீர்ந்ததன்று தாழ்ந்து.' - (பாடல் . 37)

நல்லோர் நட்பு நலன் தரும் : காய்கள் நமக்குப் பயன்படவன. காய்கள் முற்றிப்
பழமானாலும் அவற்றை நாம் உண்ணலாம். அதே போல நல்லவர்களால் பலருக்குப் பலன்
உண்டு. அவர்கள் நட்பு நாள் தோறும் வளரந்து பெரும் பலனைத் தரும். தாவரங்களின்
குறுத்தான இளம் தளிர்கள் உறுதியற்றவை. அவை நன்கு முற்றினால் பழுப்படாது
விடும். இப்பழுவால் ஒருவிதப் பயனும் இல்லை. இதே போல, தீயோர் உறுதியற்றவர்.
அவர்கள் நட்பு வளராது, நன்மை தராது, தயேக கபடியது. நல்லோர் நட்பு நலன் தரும்.
தீயோர் நட்பு துன்பம் தரும்.

'நல்லார் சயும் கணை மனை நாள் தோறும் நன்று ஆகும்
அல்லார் சயும் கணை மனை ஆகாதே - நல்லாய்களே
காய் முற்றின் தின் தீங்கனி ஆம் இளம் தளிர் நாள்
போய் முற்றின் என ஆகிப்போம்.' - (பாடல் . 38)

கற்றறியார் நட்பு தீமையாக்கும் :- பச்சிளங்கொடி பரவிச் சின்று படர்ந்து, மனெ

Written by -நுணாவிலஃர் கா. விசயரத் தினம் (இலண்டன்)-

Wednesday, 02 August 2017 21:23 - Last Updated Wednesday, 02 August 2017 21:24

பஃ க்கள் பஃ த்து மலரும் . மலரும் பஃ து மணம் வீ சி நின்று, அதன் பின் மணமீழ்ந்து வாடி உதிர்ந்து பஃ கும் . அத்பேல, கல் வியறிவற்றவர் ந்ருங்கி வந்து நட்புக் கொள்ளுவர் . ஆனால் நாட்பட அவர்கள் நட்பு, மணமீழ்ந்து வாடி உதிரும் மலர்களபைப் பஃ ல, தீ மயையே தரும் .

'கற்று அறியார் செய்யும் கடும்நட்பும் தாம்கபடி உற்றுழியும் தீ மநிகழ்வு உள்ளதே - பஃ னத் தஃ டீ சன்று படர்ந்த சமீழும் கொடி மனப்பி மலர்ந்த அன்றே மணம் உடயைது ஆம் .' - (பாடல் . 39)

கண் ஓக் கும்ஃ காண் :- மனித உடலில் பல உறூப்புகள் உள்ளன . அவற்றில் , சில உறூப்புகளுக் கு நாம் பஃ ன ஆபரணங்களை அணிகின்றஃ ம . ஆனால் , நாம் கண்ணுக் கு மட்டும் அணிகலங்களை அணிவதில்லை . (மஃ க்குக் கண்ணாடி அணியும் வழக்கம் அன்று இரூக்கவில்லை என்பது தளிவாகின்றது .) அப்படி இரூந்தும , கண் , பிற உறூப்புகளுக் கு இல்லாத பஃ ளக் காண் பதற்கான பார்வயைப் பற்றூள்ளது . அணிகலங்களால் அழகுபடத்திக் கொள்ளும் மற்ற உறூப்புகள் , அணிகலம் அற்ற கண்களின் பரூமகைக் ஃ டாக மாட்டா .

அத்பேல, இவ்வூலகில் அரசர்களூடன் , சிறந்தவர் பலர் உள்ளனர் . இவர்கள் அணிகலங்களால் தம்மலை அழகுபடத்திக் கொள்வர் . ஆனால் , உலகில் சிறந்த அறிவாளிகள் எந்தவஃ ளூ அணிகலங்களயும் அணிவதில்லை . ஆனால் , இவர்கள் , மற்றவர்களூக் கு இல்லாத நிலயான அணிகலன்களாகிய கல்வியைப் பற்றிரூக்கிறார்கள் . பஃ ளூட் சிலவமூடயை அரசர்களலை விட, கல்விச் சிலவம் நிறைந்த அறிஞர்களே உயர்ந்தவர்களாவர் .

'பஃ ன அணியும் வநே தர் பூனயைப் பரூம்கல்வி மன்னும் அறிஞரைத் தாம் மற்றூ ஓவ்வார் - மின்னும் அணி பஃ ணும் பிற உறூப்புப் பஃ னனே! அது பூனயைக் காணும் கண் ஓக் கும்ஃ காண் .' - (பாடல் . 40)

0000000000 .

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இயற்றிய நன்னறிநூலில் உள்ள 40 பாடல்களும் தனிப் பரூம்க் தன்மயைப் பற்றூ , யாவர் மனத்தயையும் தஃ ட்டுச் சன்று, அரிய நீ திறிகளை நிறயை அடூக்கி, அழகான உவமகைகைக் கயாண்ட பாங்கினைச் சிற்தகைக் கு எடூப்பஃ ம , சிற்திப்பஃ ம , செயற்படவஃ ம .

இனி, அப்பாடல்களில் அமைந்த சிற்தயைத் தஃ ட்டு நிற்கும் , குறும் நன்னறிகளைக் காண்பஃ ம . 1. பஃ ங்கை நாவிருக் கு உடடும் உணவூ , 2. மாசூ அற்ற நஞ்சூ , 3. ஆவின் பால் கன்றினாறக் கொள்பகறந்து , 4. கடல் நீர் மழயைப்பய்யும் , 5. நல்ல நட்பினர் பிறிதல் கப்டாதூ , 6. கண் இரண்டும் ஒன்றயைக் காண் , 7. கல்விச் சரூக்கூக் கப்டாதூ , 8. சினம் காக் கும் பண் சிற்தது , 9. மலியஃ ளூர் வலியஃ ளூரைச் சார்ந்து வாழ வணேடும் , 10. திங்கள் இரூளநீக் கி ஒளியைத் தரூகின்றான் , 11. ஐம்பூலன்களை அடக்கி ஆளும் ஆற்றல் பற்றவர் மய்யறிவூடயைஃ ளூர் , 12. ஒன்பது வாயில் உடம்பு உயிரைத் தாங்குகின்றது , 13. கஃ டகைக் குணம் கஃ ண்டவர் மலேஃ ளூர் , 14. சிலவச் சரூக்கூக் கப்டாதூ , 15. அன்பூடயைர் அறம் , பூகழ் பறூவர் , 16. பரூயஃ ளூர் தடேச் சன்று உதவூவர் , 17. அறிவூடயைஃ ளூர் வாழகைக் குடப்பஃ ளூர் வாழ்வர் , 18. இன் சஃ ளூல் ளே பசே

Written by -நுணாவிலஃர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-

Wednesday, 02 August 2017 21:23 - Last Updated Wednesday, 02 August 2017 21:24

வணை டும் , 19. நல்லோர் வரவு நலன் அளிக் கும் , 20. பரெயோர் மற்றவர் துன்பம் கண்ட உருகுவர் , 21. இலக கணம் கற்றவர் மூதல் இடம் பறெயர் , 22. அறிவே ஓருவன் உயர்வும் , தாழ்வும் , 23. நோன்பு ஆற்றல் திகழ்ச்சி தரும் , 24. காக்கை விரும்பும் கனி, 25. கற்றறிந்தார் மடபுடன சரேக் கட்டாது, 26. ஓருவன் உருவங் கண்டு அவர் அறிவதை மதிக்கக் கட்டாது, 27. பரெயோர் பிரதிபலன் பாராது பிறருக்கு உதவ்வார் , 28. முனிவிலும் நல்குவர் மடதறிஞர் , 29. ஞானிகள் துன்பங் கண்டு ஓதுங்கார் , 30. அறம் செய்து உய்கவே, 31. பரெயோர் , பிறர் துன்பங் களைத் தாமே ஏற்று அவர்களதைப் பாதுகாப்பர் , 32. அறிவில்லாதவர் செய்யும் தருமங் கள் பயனதை தராது, 33. கடலுக்குக் கரையகிடயாது, 34. கருட்டாக் கண் அஞ்சாது இருள்க்கு , 35. கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர் , 36. மலேயோர் தக்காரக் கோவர , 37. கர்வம் கொண்டிருந்த விந்தமலதை உயர்வா தாழ்ந்தது, 38. நல்லோர் நட்பு நலன் தரும் , 39. கற்றறியார் நட்பு தீ மபயக்கும் , 40. பொருட் சலவத்தவை விடக் கல்விச் சலவமே சிறந்தது.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அருளிச் சொன்ன நன் நறிகள் மக்கள் மத்தியில் பரவிச் சனென்று, அவர்கள் சிந்தயிற்பதிவாகி, அவர்தம் வாழ்வியலை மலே நிலைப்படுத்தும என்பதில் கருத்து வறெபாடும் இல்லையெனலாம் .

wijey@talktalk.net